

indrømme, at det ærede Medlem Hr. Stauning har været meget nøjsom. Men paa den anden Side tror jeg dog, enhver kan forstaa, at det vil være ganske umuligt for dette høje Ting at stemme for en saadan Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der bestemt udtaler Ønsket om, at nu skal f. Eks. Lille Bælts Broen og Masnedsoebroen opføres, uden man i Forvejen ved det mindste om, hvad det vil koste, uden at man i Forvejen har undersøgt og overvejet, hvordan de skal bygges, hvor hurtigt de skal bygges, og hvad der overhovedet kan ofres paa at bygge disse Broer. Og dernæst har man udtalt Ønsket om, at nu skal f. Eks. Dobbeltspor-Anlæg fremmes paa ekstraordinær Maade, skønt enhver jo ved, at naar man skal fremme den Slags Anlæg alene for at give Arbejde, saa bliver det en meget kostbar Maade at give en Hjælp eller Understøttelse paa. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde i Gaar, at hvis disse 17—18 Mill. Kr., som vi sandsynligvis vil komme til at bruge til Understøttelse i indeværende Finansaar, var blevet brugt til Bygninger, til Boliger, til Arbejder, saa kunde der være fremskaffet for disse 18 Mill. Kr. meget Arbejde, mange Boliger. Men det ærede Medlem Hr. Stauning ved jo saa udmærket, at naar man skal give Arbejde i Stedet for Understøttelse, skal man i hvert Fald give en Pris, der allermindst er 3 Gange den daglige Understøttelse. Hvis derfor disse 18 Mill. Kr. skulde være brugt til Arbejde i Stedet for til Understøttelse, kunde kun en Trediedel af de arbejdsløse have faaet en almindelig Dagløn ved det Arbejde; tilbage havde alligevel staaet to Trediedele af de arbejdsløse, som der ingen Understøttelse havde været til, hvis vi kun skulde have brugt de 18 Millioner. Jeg synes, det vilde være rigtigt af det ærede Medlem at oplyse selve de arbejdsløse om, hvordan Forholdet er. — Dernæst er der i Punkt 2 i Dagsordenen udtalt Ønske om en Fortsættelse og Udvidelse af Importreguleringen — paa et Tidspunkt, da man netop undersøger, hvilke Resultater Importreguleringen hidtil har bragt! Det er en selvsagt Ting, at vi i alt Fald fra vor Side ikke kan udtale noget bestemt Ønske i saa Henseende, inden vi har undersøgt, hvordan hele dette Forhold ligger. — Hvad Punkt 3 angaar: Fremhjælpning af Eksporten, derunder Tilvejebringelse af en Handelsoverenskomst med Rusland, udtalte det ærede Medlem Hr. Stauning i Gaar, at Landbrugets Eksportmuligheder i Øjeblik-

ket laa brak. Alle ved, at dette er fuldkommen forkert, og særlig at vi skulde ligge brak overfor Rusland. Men maaske kunde der være Grund til, at disse Eksportmuligheder gennemgaar en Brakningsbehandling, inden vi kan faa noget Udbytte af dem. Jeg tror, Forholdene i Rusland i Øjeblikket er saa uafklarede, er i saa stærk Gæring, i Øjeblikket er i saa høj Grad under Forvandlingens Lov, at det ikke haster at tage en afgørende Bestemmelse om vor Stilling og særlig om det danske Landbrugs Stilling til det russiske Marked. — Hvad Punkt 4 angaar, der udtaler Ønsket om Hjælp til industrielle Bedrifters Opretholdelse ved Bestillinger o. lign., er det noget, man ikke behøver at udtale Ønsket om, thi saa vidt det er økonomisk muligt, bruger man fra Statens Side dansk Arbejde, selv om det koster meget mere end udenlandsk; i saa stor Udstrækning, som det er økonomisk forsvarligt, bruger man altid dansk Arbejde. — Endelig hvad Punkt 5 angaar, tror jeg, at med Hensyn til det førstnævnte, Beplantning af Heder, vil alle forstaa, at ad den Vej udretter man ikke noget, der er værd at nævne, overfor Arbejdsløsheden. Ude i Hedeegnene har vi nemlig i Øjeblikket aldeles ikke nogen Arbejdsløshed, der er værd at nævne, og man kan selvfølgelig ikke tage de arbejdsløse hverken fra København eller fra Byerne, og kun i meget faa Tilfælde fra Stationsbyerne, og føre dem ud paa Heden nu ved Vintertid og dør lade dem udføre Beplantningsarbejder; saa skulde man i alt Fald først have opført Barakker og Boliger til dem af en saadan Beskaffenhed, at det blev menneskeligt at bo derude. Rent praktisk talt tror jeg derfor, dette Forhold betyder grumme lidt overfor Spørgsmaalet om Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Hvad angaar Forslaget om Iværksættelse af Grundforbedringsarbejder, er netop denne Opgave taget op fra Lovgivningsmagts Side, maaske stærkere end nogen anden; vi har haft adskillige Millionbevillinger netop til Iværksættelse af Grundforbedringsarbejder, saa man maa indrømme, at ogsaa paa det Omraade er der gjort meget betydeligt, og man har langtfra nogen som helst Ret til at paastaa, at der ingenting bliver udrettet. Hvad endelig angaar Forslaget om Udstykning af Jord til Husmandsbrug, er det et Spørgsmaal, vi har debatteret i dette høje Ting saa ofte, at det næsten er overflødig at gentage denne Debat; men da Forslaget nu er kommet frem, har jeg alligevel Lyst til at drage en Sammen-